

[Indenrigsministeren.]

med Hensyn til Nedsættelse af fremtidige Kommissioner. Men man kan jo ikke opfatte det ærede Medlems Udtalelser paa anden Maade, end at det ærede Medlem skulde mene, at en Minister var afskaaret fra at udnævne Medlemmer af dette høje Ting til Medlemmer af Kommissioner, medmindre de var udpeget af hvert enkelt Parti. Det er det, jeg vil væрге mig imod, at en saadan Opfattelse skulde gøre sig gældende.

Saa siger det ærede Medlem, at han kunde selvfølgelig aldrig tænke sig, der var en Nikkedukke indenfor hans Gruppe, noget saadant vilde det ærede Medlem aldrig antyde. Maa jeg heroverfor have Lov til at minde det ærede Medlem om, at han sagde, Ministeren havde foretaget et skønsonst Udvalg; saa vidt jeg husker, føjede det ærede Medlem til: og har søgt at finde Personer, der var villige til at gaa med til, hvad man gerne ønskede. Det var Meningen af, hvad det ærede Medlem sagde, og saa kan det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, jo tage til sig af det, hvad han vil. For mig lyder det saadan, at det ærede Medlem gav Udtryk for, at de ærede Medlemmer, der var indtraadt i denne Kommission, ogsaa det ærede Medlem af det konservative Folkeparti, var Personer, som man kunde regne med, sagde Ja og Amen til det, der skulde foregaa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har Ordet for en kort Bemærkning.

C. J. F. Sven: Den højtærede Indenrigsminister er altid særdeles elskværdig. I sine sidste Udtalelser søgte den højtærede Minister at insinuere, at jeg, da jeg talte første Gang, ikke var bekendt med den nugældende § 5, 2det Stykke, i Lov om Sundhedsstyrelsen. Det er fuldkommen uhjemlet at fremsætte en saadan Udtalelse, det er, hvad jeg vil kalde Vælgermødetrick, at fremkomme med den Slags Ting. Det fremgaar nemlig af Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor jeg maatte have set det, selv om jeg ikke havde set den gamle Lov efter, og det fremgaar i øvrigt af disse Bemærkninger, at der er sket visse Ændringer paa dette Punkt.

Den højtærede Minister mente, at der kunde ikke være Tvivl om, at jeg havde antydet, at min ærede Partifælle det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen var en

Nikkedukke. Nej, absolut ikke. Naar jeg sagde, at den højtærede Minister med Skønsomhed havde udvalgt Medlemmer til dette berømte Udvalg blandt de forskellige Partier, saa kunde det ogsaa sigte til andre Partier end mit eget, den Udvej er der jo dog. Nej, min Udtalelse var, for at benytte mig af den højtærede Ministers Terminologi, symbolsk.

Indenrigsministeren (Dahlgaard):

Jeg takker det ærede Medlem for hans Bemærkning om, at jeg er en elskværdig Mand. Jeg vil heroverfor sige, at paa dette Omraade tror jeg, at jeg til enhver Tid har givet fuld Modydelse med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser overfor mig her i Tinget.

Det ærede Medlem antydede nu, at han med Hensyn til dette skønsonst Udvalg af „Ja-Mænd“ dog ogsaa kunde have tænkt paa andre Partiers Repræsentanter. Men saa vilde jeg dog tro, det ærede Medlem vilde have gjort den rimelige Undtagelse for sit eget Partis Repræsentant (C. J. F. Sven: Fulgte den ikke af sig selv?). Nej, naar der tales om det skønsonst Udvalg, jeg har foretaget, saa kan jeg ikke tænke mig, at der kun tænkes paa de tre Partier og ikke paa det ene Parti. Men det glæder mig, at det ærede Medlem har den Opfattelse, der nu kommer til Udtryk, af det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens Fortræffelighed, jeg er ganske enig med det ærede Medlem i saa Henseende.

Det ærede Medlem hævdede, at jeg havde fremsat en Insinuation om, at det ærede Medlem ikke skulde vide, hvad der stod i den gældende Lovs § 5, 2det Stykke. Naar jeg har antydet noget saadant, kan det aldrig være en Insinuation, for der vilde dog ikke være noget som helst nedsættende i, om det ærede Medlem ikke havde læst § 5, 2det Stykke, i den gældende Lov. Men een Ting staar i hvert Tilfælde fast, og det er dette, at i sine første Bemærkninger fremstillede det ærede Medlem den Tanke, at der udtrykkeligt i Lovforslaget fastsættes Bemyndigelse for Medicinaldirektøren til at indkalde Embedslægerne til et Møde og til at indbyde Kommunalbestyrelserne til Møde, som en fuldkommen latterlig Ting, og deraf maatte jeg rigtignok slutte, at det ærede Medlem ikke var opmærksom paa, at det var en Bestemmelse, som allerede stod i den gældende Lov.

Hermed sluttede Forhandlingen.